

Posudek vedoucí diplomové práce

Bc. Kateřina Kocandová Jelínková, *Kapitola z dějin Československého červeného kříže (1945-1952)*,
Praha 2019, 82 stran.

Vedoucí práce: PhDr. Hana Havlůjová, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využití autorkou jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autorka se opírá o relevantní prameny a literaturu .	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autorka správně cituje .	x			
Autorka nic podstatného neopomenula (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autorka pravidelně konzultovala s vedoucí práce	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Diplomová práce Kateřiny Kocandové Jelínkové představuje úspornou, pramenně však bohatě podloženou sondu do dějin Československého červeného kříže (ČSČK). Předmětem autorčina zájmu se stala léta 1945 – 1952. V první kapitole autorka navíc shrnula působení ČSČK za druhé světové války, od roku 1940 působícího v exilu (Velká Británie, Palestina, Sovětský svaz).

Hlavním těžištěm dalších čtyř kapitol práce se stala zdravotní příprava dobrovolných sester a ošetřovatelek a osvětová práce s mládeží. ČSČK se zapojil v letech 1946 – 1947 do budování Vyšší odborné školy ošetřovatelské a vedle tělovýchovných organizací patřil Dorost ČSČK mezi největší sdružení organizující volný čas dětí a mládeže. V závěrečné kapitole věnované letům 1948 – 1952 pak Kateřina Kocandová Jelínková sleduje proces transformace dobročinné spolkové organizace, která od dob svého vzniku zastávala mnohé odborné úkoly na poli modernizace zdravotních, hygienických a sociálních služeb v Československu, v masovou, politicky definovanou organizaci Národní fronty.

Autorka si zaslouží ocenění nejen za volbu tématu, ale také množství pramenů a dalších zdrojů, které pro svou práci využila, byť to vzhledem k jejich problematické dostupnosti nebylo vždy jednoduché. Například fond Československého červeného kříže, Praha (1945 – 2008) v Národním archivu je stále zpracován jen částečně, dobová spolková periodika se zachovala pouze fragmentárně. V tomto ohledu lze pochopit snahu autorky citovat z dostupných zdrojů co nejvíce. Zároveň by však bylo asi vhodné dobovou dikcí pramenů úřední a spolkové povahy více korigovat, ať už na základě srovnání s dějinami jiných společenských organizací nebo v rámci odborných interpretací širšího kontextu. Autorčiny závěry, respektive odkazy na odbornou literaturu svědčí o dobré orientaci v tématu, v textu však Kateřina Kocandová Jelínková podrobnější argumentací poněkud šetří.

Vzhledem k výše uvedenému **doporučuji** diplomovou práci Kateřiny Kocandové Jelínkové **k obhajobě**.

V Praze dne 6. srpna 2019

Podpis vedoucí práce